MAJOROS, G .:

A Planorbis planorbis (LINNÉ) és a Planorbis carinatus (O. F. MÜLLER) anatómiai különbségei – Anatomical differences between Planorbis planorbis (LINNÉ) and Planorbis carinatus (O. F. MÜLLER)

ABSTRACT: The major enatomical differences between <u>Planorbis</u> planorbis and <u>P. carinatus</u> are summarised as fallows. <u>P. planorbis</u>: tentacles darkly pigmented, penis with two longitudinal bands, and the margin of mantle uniformly gray. <u>P. carinatus</u>: tentacles without pigments, no longitudinal bands on the penis, a strong and a weak pigmented line on the margin of mantle.

A Magyarországon élő két <u>Planorbis</u>-faj előfordulási gyakoriságában mutatkozó nagy különbség és a <u>Planorbis</u> planorbis faj héjának rendkivüli változékonysága sokszor megneheziti a gyűjtők számára a két faj elkülönitését. Mindkét faj földrajzi elterjedése befedi hazánk területét, ezért jelenlétük elvileg bárhol elképzelhető területünkön.

A <u>Planorbis</u> <u>carinatus</u> faj felismerése - ritkasága miatt is - kezdő gyűjtők számára gomdot ekczhat. Noha a héjak közötti különbségek elegendőek a két csigafaj biztes meghatározásához, ezek a jellegek mind arányokban, illetve viszonyitandó jellegekben mutatkoznak meg és igy, összehasonlitó példányokkal nem rendelkezők számára nehezen értékelhetőek.

Ez a tény egyébként azt is mutatja, hogy a két faj egészen közeli rokona egymásnak. Ezt ismerve, arra kerestem választ, hogy az állatok anatómiájában van-e elyan különbség,amelyet hasznositani lehetne a fajhatározás szempontjából? /A szükebb rendszertani hely meghatározásához legbiztosabb ismérvül az ivarszervek szolgálnak, ezért ezek teljes rajzát a két ábrán szemléltetem, leirásomban azonban csak a fajok közötti eltéréseket veszem sorra./

# Planorbis planorbis

A penis hengerded, proximalis vége felé elhegyesedő, ahol a vas deferens torkollik bele. Szorosan a-torkolat mellett tapad a penis visszahúzó izma. A penis felülete, osúcsi részének kivételével, mindig erősen pigmentált. A pigmentsejtek körkörös lefutású, finom sávokban jelennek meg rajta, de nemcsak itt, hanem mélyebben is megtalálhatók az izomrétegben. A mélyebben helyeződő pigment, a penis két átellenes hoszszanti oldalán, jól szembetűnő, hosszanti sávba tömörül, amely két sáv sokkal sötétebb a penis többi részénél.

A prostata mirigytubulusainak száma 47-50, osak ritkán ágaznak el. A bursa copulatrix alakja hengeres vagy gömbded-ovális. Általában, de nem kizárólagosan, fokozatosan megy át a nálánál mindig hosszabb nyélbe. A vagina serosalis felszine erősebben, a prostata és az uterus felszine gyengébben, de mindig határozottan pigmentált. Az ivarszerv többi jellege, mint a másik fajnál is, az ivari állapot egyes stádiumaiban eltérő képet mutat.

A bélcső teljés lefutásában sötétszürkén, feketén pigmentált. Fej szürke vagy sötétszürke. A tapogatók szürkék, sárgásszürkék. Kevéssé érnek túl a szájszegélyen és a másik faj tapogatóinál rövidebbek. A köpeny szegélye sötét palaszürke, amely szinezet folyamatosan megy át a zsigereket boritó zsigerzacskó feketén pontozott pigmentáltságába.

### Planorbis carinatus

A penis henger alakú. Proximalis vége a vas defferens betorkolásánál hirtelen hegyesedő, vagy inkább lenyesett. A torkolat mellett közvetlenül tapad meg a musoulus retractor penis. Ezen a helyen a szerv felülete pigmentmentes, a többi részén pontozottan pigmentált. A chromatophor sejtek csoportja finom, körkörös vonalakban helyeződik a penist boritó savóshártyában, a szerv cirkuláris izmai lefutásának megfelelően. Mélyeben nem találhatók és soha nem tömörülnek hosszanti pigmentsávokba. Sőt a P. planorbis megfelelő penis-sávjának helyén a pigmentsejtek száma gyakran megfogyatkozik, s igy ilyenkor a környezeténél világosabb mező ötlik szembe.

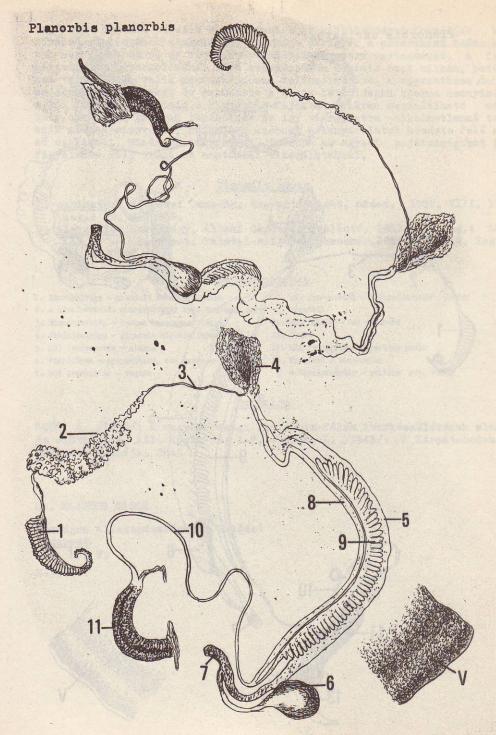
A prostata mirigytubulusainak száma – a vizsgált anyagban – 41 és 46 között mozgott. Csak néhány elágazó tubulus volt köztük. A bursa copulatrix alakja a benne lévő sperma mennyiségétől függően elég változatos: gömb alakútól az ellipszoid-hengerded alakig terjedhet. A nyél és a bursa határa többnyire éles, de ez a jelleg nem abszolút érvényü,mert a bursa funkcionális állapotától függően, az átmenet kevésbbé éles is lehet. A bursa nyelének hossza változó, de általában a bursa hosszával egyező, csak ritkán hosszabb nála. Az ivarszervek "testüregi" felszine alig pigmentált.

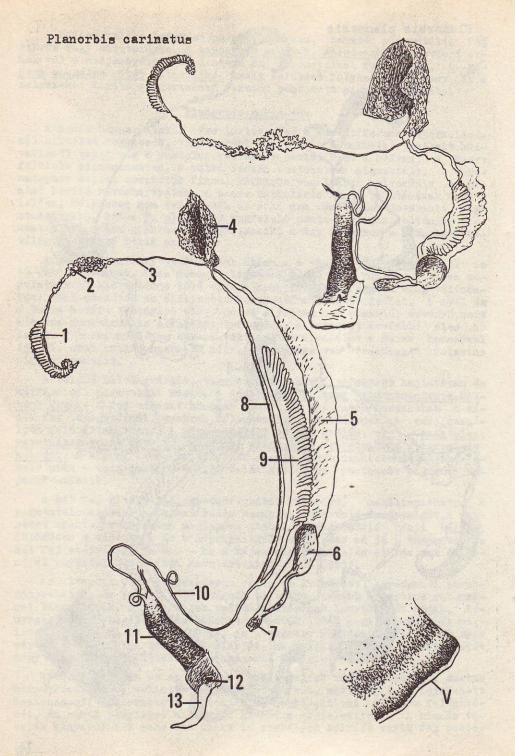
A bélcső halványsárgás, vagy szürkésfehér, legfeljebb hajlatában és nyilásainál pigmentált kissé. A tapogatók teljesen pigmentmentesek, halványsárgák, a fej viszont homogén szürke. A tapogatók hosszabbak a másik faj tapogatóinál, gyakran félhosszukkal is túlérnek a száj szegélyén /élő állapotban/. A köpenyszegély szabad szélén, egy szintelen, marginális zónát követve, keskeny, éleshatárú, sötétszürke pigmentsáv húzódik. A köpeny izmos szegélyének alapja ismét szintelenné válik, amely után a zsigerzacskó vékony falának elszórt, pontozott pigmentációja következik.

A két faj eltérő jellegzetességeiből kiemelve, megállapithatom a pigmenteloszlásnak a fajhatározás szempontjából való fontosságát. A szinezet ezekben a fajokban meglepően stabil és szembeötlő faji bélyeg. Különösen a tapogatók és a köpenyszegély szinezete ad jó támpontot a két faj szétválasztásához – ha a héjak skulpturája és alakja nem döntené el egyértelműen a faji hovatartozást /SOÓS 1943/.

Az ivarszervek természetesen osak az ivarérett egyedeknél tanulmányozhatók, és apróbb különbségeik ellenére, inkább a szoros rokonságot bizonyitják, mint a fajok szétválasztásának lehetőségét adják. Lényegében ez a megállapitás szürhető le SOÓS ÁRPÁD nagy alæpcsséggal megirt dolgozatából is /SOÓS 1935/. Az ivarszerv működési állapota oly nagy mértékben módositja részeinek alakját, nagyságát, esetleg szinezetét, hogy anatómiai megitélésük nehézségekbe ütközik.

SOÓS munkájában és az általam közölt rajzok között például a duotus hermaphroditicust tekintve nagy különbség van, mert mig ő igyekezett összehasonlitó-szerkezeti anatómiailag megközeliteni e szerv felépitését, én annak tényleges habitusát kivántam megjeleniteni. A himnős vezeték kanyarulatai soha sem irnak le szabályos spirált egyik faj eseté-





ben sem henem e vezeték spermiummal telt kiöblösödései formálják ki középső szakaszának alakulását. Az uterus mirigyek a peterakási időszakban megnagyobbodnak és ötszörösére növelik a szerv vastagságát. A fehérjemirigy betorkolásánál lévő receptaculum seminis osak ritkán, petéket tartalmazva válik makroszkóposan felismerhetővé. A spermatheca/bursa copulatrix/ alakja és szinezete a benne lévő idegen sperma mennyiségétől függ. Végül pedig a Planorbis-fajokban gyakran megtalálható métely cercariák gyakran roncsolják és igy vizsgálatra alkalmatlanná teszik az ivarszerveket, különösen azoknak a kanyarulatok kezdete felé eső szakaszát. Mindezen tényezőket, továbbá az egyedi sajátosságokat is figyelembe kell venni az anatómiai vizsgálatoknál.

#### Vizsgált anyag

- P. carinatus: Ráckevei Duma-ág, Angyali-sziget, nádas. 1982. VIII. 15. leg.: dr. MAJOROS.
- P. planorbis: Hortobágy, Állami Gazdaság, halastó. 1982. IX. leg.: AN-KER A. — Budapest: Palotai-sziget, füzmocsár.1982. XII. 12. leg.: dr. MAJOROS

## Ábramagyarázat

- 1. Himmősmirigy glandula hermaphroditica
- 2. A himnősvezeték spermiumokkal telt kanyarulatai
- 3. Himnősvezeték ductus hermaphroditicus
- 4. Fehérjemirigy glandula albuminifera
- 5. Női ivarvezeték uterus
- 6. Párzótáska spermatheca, seu bursa copulatrix
- 7. Női ivarnyilás vagina

- 8. Him ivarvezeték "spermioductus" /SOÓS/
- 9. Prostata
- 10. Ondózsinór vas deferens
- 11. Penis
- 12. Him ivernyilás apertura penis
- 13. Tapogató tentaculum
- V = Köpenyszegély pallium seu velum

#### Irodalom

SOÓS, Á. /1935/: A magyarországi Planorbis-félék ivarkészülékének alakés szövettana. Áll. Közl. 32: 1-2. - SOÓS, L. /1943/: A Kárpát-medence Mollusca-faunája. MTA.

Dr. MAJOROS GÁBOR

Országos Állategészségügyi Intézet <u>Budapest</u> 146 Pf. 2. H-1581